

1-1-1658

Common Rules: Latin Facsimile

Recommended Citation

"Common Rules: Latin Facsimile" (1658). *Constitutions and Rules*. Paper 14.
http://via.library.depaul.edu/cm_construles/14

This Article is brought to you for free and open access by the Official Documents at Via Sapientiae. It has been accepted for inclusion in *Constitutions and Rules* by an authorized administrator of Via Sapientiae. For more information, please contact mbernal2@depaul.edu.

REGLÆ

SEU

**CONSTITVTIONES
COMMUNES**

**CONGREGATIONIS
MISSIONIS.**

PARISIIS

1658

**VINCENTIVS
A PAVLO,**

SVPERIOR GENERALIS

**CONGREGATIONIS
MISSIONIS,**

Dilectis nostris in Christo
Fratribus, eiusdem
Congregationis
SACERDOTIBVS, CLERICIS,
& Coadiutoribus Laicis,

SALVTEM IN DOMINO.

*EN tandem, Fratres di-
lectissimi, en Regulæ seu
Constitutiones Commu-
nes nostræ Congregationis, tanto-
pere à vobis desideratæ, ac tandiu
expectatæ. Anni quidem circiter
triginta tres à primâ ipsius Con-
ã*

EPISTOLA.

gregationis Instituzione effluxere, antequam illas typis mandatas vobis traderemus: sed eo consilio id egimus, tum vt Christum Saluatorem nostrum imitemur, in eo quòd cæpit priùs facere quàm docere; tum vt quàm plurimif occurreremus incommodis, quæ sine dubio oriri potuissent ex præmaturâ earundem Regularum seu Constitutionum editione; ac proinde earum praxis & vsus visa fuissent postmodum aut nimis difficilia, aut minùs congruentia. Hæc autem nostra cunctatio, at que agendi ratio ab illis Nos periculis, Diuinâ adiuuante Gratiâ, seruauit; quin etiam effecit, vt Congregatio paulatim ac suauiter ipsas in praxim redegerit, priusquam illæ fuerint editæ. Nihil enim in illis

CPISTOLA.

*animadvertetis, quod non iam-
dudum, imò & cum maximâ ani-
mi nostri oblectatione, mutuâque
omnium vestrûm ædificatione, in
vfu habueritis.*

*Illas igitur, Fratres Dilectissimi,
pari, quo vobis eas tradimus, affe-
ctu accipite. Illas considerate, non
quidem vt ab humano spiritu pro-
ductas, sed potiùs vt emanatas à
Diuino, à quo Bona cuncta proce-
dunt, & sine quo non sumus suffi-
cientes cogitare aliquid à nobis,
quasi ex nobis. Etenim, quid in illis
reperietis, quod vos aut ad vitiorû
fugã, aut ad virtutû acquisitionẽ,
& ad Cuangelicorû Documentorû
exercitiû non accendat, ac promo-
ueat ? Eâque de causâ illas omnes,
quantû in nobis fuit, ex Iesu Chri-
sti Spiritu, actionibusq; vitæ ipsius,
(vt perspicere facile est), haurire*

EPISTOLA.

conati fumus: quippe qui censuimus eos viros, qui ad continuationem Missionis ipsius Christi, (quæ potissimum in Pauperum Euangelizatione consistit) vocati sunt, debere eiusdem Christi sensibus & affectibus, imò eodem, quo ipse, Spiritu repleti, ipsiusque vestigijs inhærere.

De cætero ergò, Fratres, rogamus vos, & obsecramus in Domino Iesu, vt in exactam ipsarum Regularum obseruationem incumbatis; pro certò habentes, quòd si illas seruaueritis, ipsæ vos seruabunt; & tandem ad finem optatum, hoc est, ad Cœlestem Beatitudinem securos vos deducant.
Amen.

**IESVS,
MARIA, IOSEPH.**

REGVLÆ
SEV
CONSTITVTIONES
COMMVNES
CONGREGATIONIS
MISSIONIS

CAPVT PRIMVM.

*De fine & Instituto Congre-
gationis.*

1. DŌminus noſter Ie-
fus Chriſtus, te-
ſtante Scriptura
ſacra, miſſus in mundum, vt
ſaluum faceret genus huma-
num, cœpit Facere & Docere.

A

2 CAP. I. *De Fine & Instituto*

Primum quidem adimpleuit,
cùm omne genus virtutum
perfectè in praxim redegit ;
Secundum verò, quando Euā-
gelizauit pauperibus, tra-
diditque Apostolis ac Dif-
cipulis suis Scientiam ad Po-
pulos dirigendos necessariam.
Et quoniam pusilla Congre-
gatio Millionis cupit ipsum
Christum Dominum, me-
diante eius gratiâ, & pro vi-
rium suarum tenuitate, imi-
tari, tum quoad ipsius virtu-
tes, tum circa munia salu-
tem proximi spectantia ; con-
ueniens est, vt similibus me-
dijs, ad pium hoc propositum
rite exsequendum, vtatur. Id-
circò eius finis est : 1. Pro-
priæ Perfectioni studere ; ni-
tendo scilicet pro viribus vir-

Congreg. Miſſionis. 3

tutes exercere, quibus ſumus ifte Magiſter nos verbo & exemplo inſtituere dignatus fuit ; 2. Euangelizare Pauperibus, maximè Ruricolis. 3. Eccleſiaſticos adiuuare ad Scientias, Virtuteſque acquirendas, ipſorum ſtatui requiſitas.

2. Hęc Congregatio Eccleſiaſticis & Laicis conſtat. Eccleſiaſticorum munus eſt, exemplo ipſius Chriſti & Diſcipulorum, Oppida & Pagos perluftrare, in iſſque Prædicando & Catechizando verbi diuini Panem parvulis frangere ; Confeſſiones generales totiùs anteactæ vitæ ſuadere, & excipere ; iurgia & lites componere ; Confraternitatem Charitatis inſtituere ;

A ij

4. CAP. I. *De Fine & Instituto*

Seminaria Externorum in nostris domibus erecta regere, & in illis docere ; Exercitia spiritualia tradere ; Conferentias Ecclesiasticorum externorum apud nos convocare, & dirigere ; aliaque munia, prædictis functionibus deferuentia, ac conformia, obire. Laïcorum verò partes sunt, Ecclesiasticos in supradictis omnibus Ministerijs, Marthæ officio fungendo (prout eis à Superiore præscriptum fuerit) necnon suis orationibus, lachrymis, mortificationibus, & exemplis cooperando, adjuvare.

3. Vt autem hæc Congregatio, finem, quem sibi proposuit, diuinâ aspirante gratiâ, attingat, necesse est, vt totis

Congregat. Miſſionis. 5
viribus ſpiritum Chriſti induere nitatur, qui maximè elucet in Euangelicâ Doctrinâ ; in eius Paupertate, Caſtitate, & Obedientiâ ; in Charitate erga infirmos ; in eius Modeſtia ; in formâ Viuendi & Agendi, quam tradidit Diſcipulis ſuis ; in Conuerſatione ; in quotidianis Pietatis Exerciitijs ; & in Miſſionibus, alijsque Munijs, quæ erga Populos obuiuit. Quæ omnia ſequentibus capitibus continentur.

CAPVT II.

De Documentis Euangelicis

1. ANte omnia, ſtabilire ſe in hac Veritate Singuli conabuntur, Doctrinâ Chriſti nunquam poſſe fallere : quæ verò eſt mundi, ſemper

A iij

6 CAP.2 De Docum. Euangel.

esse fallacem, cum ipsemet
Christus affirmet hanc esse si-
milem domui ædificatæ su-
per arenam ; suam verò com-
parari ædificio fundato supra
firmam petram. Idcirco, Con-
gregatio semper iuxta ipsius
Christi, nunquã verò Mundi
Documẽta, agere profitebitur.
Vt autẽ id præstet, ea maximè,
quæ sequuntur, obseruabit.

2. Cùm Christus dixerit :
Quærite primùm Regnũ Dei
& Iustitiam eius : & hæc omnia,
(quibus indigetis), adijciẽtur
vobis ; Vnusquisque Spiritua-
lia Temporalibus, Salutẽ Ani-
mæ Corporis Sanitati, Gloriã
Dei Mundi Vanitati anteferre
conabitur: Quinetiam ino-
piam, infamiam, cruciatus,
ipsamque mortem sibi magis,

CAP. 2. *De Docum. Euangel. 7*

cum B. Paulo, eligere statuet, quàm separari à Charitate Christi. Propterea non erit sollicitus de bonis temporalibus ; imò iactabit super Dominum curam suam ; pro certò habens quod quoad in hâc Charitate erit radicans, & hâc spe fundatus, semper in protectione Dei Cœli commorabitur ; & sic, non accedet ad eum malum, & ipse non deficiet omni bono, etiam si sua omnia iam fore peritura arbitrarentur.

3. Et quoniâ piû illud Exercitiû, quod in Diuinâ Voluntate semper & in omnibus faciendâ consistit, certum est mediû, quo Christiana Perfectio breui potest acquiri ; Vnufquisque pro viribus nitetur

8. CAP. 2. *De Docum. Euangel.*
illud sibi familiare reddere;
hæc quatuor præfando : 1. De-
bitè tum iuffa exfequendo, tum
prohibita fugiendo, quoties
nobis innotefcit huiufmodi
iuffionem, aut prohibitionem
à Deo, vel ab Ecclefîâ, vel
à Superioribus noftris, vel à
Regulis feu Constitutionibus
noftræ Congregationis, ema-
nare. 2. Inter agenda, quæ
occurrunt, indifferentia, ea
potiùs eligendo, quæ natu-
ræ noftræ repugnant, quàm
quæ arrident ; nifi ifta, quæ
placent fint neceffaria : tunc
enim funt alijs præferenda ;
ipfa tamen intuendo, non quâ
parte fenfum delectant, fed
duntaxat quâ Deo funt gra-
tiora. Quòd fi plura agenda,
per fe indifferentia, fimul of-

feruntur, quæ nec sunt grata
nec ingrata, tunc quod-
libet ex ipsis, tanquam à Di-
uinâ Prouidentiâ oblatum,
sine delectu assumere con-
veni. 3. Quæcumque nobis
inopinatò contingunt, siue
adversa, siue prospera illa sint,
siue corpus afficiant, siue
animum, cuncta hæc, tan-
quam à paternâ manu Domi-
ni procedentia, æquanimiter
acceptando. 4. Illa omnia
præfata peragendo, hocce
motiuo, quia tale est Dei
beneplacitum, & vt in hoc
ipso Christum Dominum,
quantum in nobis est, imite-
mur, qui eadem, & in eundem
finem perpetuò adimpleuit,
vt ipsemet testatur : Ego,
inquit, quæ placita sunt

10 CAP. 2. *De Docum. Euangel.*
Patri, facio semper.

4. Cùm Dominus Iesus à nobis exigat columbæ simplicitatem, quæ confistit tum in nuda declaratione rerum, vt se habent in corde, & absque inutilibus reflexionibus, tum in rebus sine fuco aut artificio agendis, Deum solum intuendo ; Ideò vnusquisque enixè operam dabit, vt omnia in eodem spiritu simplicitatis perficiat ; considerans Dei fermocinationem esse cum simplicibus ; eumque secreta cœlestia abscondere à Sapientibus & Prudentibus huius sæculi & reuelare ea Paruulis.

5. Sed quoniam Christus, dum columbæ simplicitatem commendat, prudentiam fer-

pētis ſimul præcipit amplecti ;
quæ quidem eſt virtus, quâ dif-
cretè loquimur & operamur ;
Idcirco prudenter ea reticebi-
mus, quæ nõ expedit reuelare,
maximè cùm ex ſe vitioſa &
illicita ſunt ; & ex ijs quæ
aliquo modo ſunt bona aut
licita, reſcindemus circum-
ſtantias, quæ contra honorem
Dei aut in damnum proximi
vergunt, aut cor noſtrum ad
inanem gloriam poſſunt in-
clinare. Cùm autè hæc virtus,
in agendis, verſetur circa ele-
ctionem mediorum, quæ ad
finem ſuum confequendum
ſunt idonea ; Ideò apud nos
ſanctum & inuiolatum erit,
ſemper vti medijs diuinis ad
res diuinas, & de rebus ſenti-
re ac iudicare iuxta ſenſum

12 CAP. 2. *De Docum. Euāgel.*

& iudicium Christi, nunquam
verò mundi ; neque etiam fe-
cundum imbecillum intelle-
ctus nostri ratiocinationem :
& sic erimus prudentes sicut
serpentes, & simplices sicut
columbæ.

6. Omnes etiam magnam
adhibebūt diligentiam in ad-
discendâ hâc lectione à Chris-
to traditâ : Discite à me quia
mitis sum, & humilis corde ;
attendentes, vt ipsemet afferit,
mansuetudine possideri terrâ,
quia huius virtutis exercitio
corda hominum cõciliantur,
vt ad Dominum convertâtur,
quod non præstant, qui cum
proximo durius & asperius
agunt : humilitate verò cœlum
acquiri, quo amor propriæ
abjectionis solet exaltare,
deducens

CAP. 2. *De Docum. Euagel.* 13
deducens nos, quali per gra-
dus, de virtute in virtutem,
donec illuc perveniatur.

7. Sed hæc humilitas, quam
Christus ipse tam sæpè nobis
& verbo & exemplo com-
mendavit, & ad quam acqui-
rendam Congregatio debet
omnem operam infumere,
tres has conditiones exigit :
quarum prima est, se hominũ
vituperio dignum cum omni
sinceritate reputare. 2. Gau-
dere quòd alii imperfectum
nostrum videant, & nos inde
contemnant. 3. Si Dominus
per nos, aut in nobis aliquid
operetur, illud, si fieri possit,
occultare ad aspectum pro-
priae vilitatis ; sin autem id fi-
eri non possit, totum Diuinæ
mifericordiæ, & aliorum me-

B

14 CAP. 2 *De Docum Euāgel.*
ritis attribuere. Et hoc est vni-
verſe Euangelice Perfectionis
fundamentum, noduſque to-
tiuſ ſpiritualis vite : ei, qui hu-
militatem iſtam poſſidebit, o-
mnia bona venient pariter cū
illâ ; qui verò eâ carebit, etiam
quod habet boni, auferetur ab
eo, continuiſque agitabitur
anguiſtijs.

8. Cūm Chriſtus dixerit : qui
vult venire poſt me, abneget
ſemetipſum, & tollat crucem
ſuam quotidie ; Et Paulus in
eodem ſpiritu adiunxerit, Si ſe-
cūdum carnem vixeritis, mo-
riemini : Si autem ſpiritu facta
carnis mortificaueritis, viue-
tis : Vnuſque in aſſiduam
ſcilicet propriæ voluntatis, pro-
prięque iudicij abnegationem,
ſenſuum quoque omniū mor-

CAP. 2. *De Docum. Euāgel.* 15
tificationē incumbere studebit.

9. Immoderato pariter in Propinquos amori omnes renuntiabunt, iuxta consilium Christi è numero Discipulorum suorum eos excludentis, qui non oderint patrem & matrem, fratres & sorores ; centuplumque nunc in hoc mundo, & in altero vitam æternam promittentis, si eos propter Euangelium reliquerint. Quibus ostenditur quantum Christianae perfectioni impedimentum sint caro & sanguis. Parentes tamen spiritali amore, & secundum Christum amandi sunt.

10. Omnes ei Indifferentiæ, quam Christus ac Sancti tantoperè coluerunt, singulari diligentia studebunt ; ita vt

B ij

16 CAP. 2. *De Docum. Euāgel.*

neque ministerijs, neque personis, neque locis, præfertim Patriæ, neque vlli huiusmodi rerum, vlllo vnquam affectu inordinato adhærescant ; imò sint parati ac prompti hæc omnia, ad Superioris voluntatem nutumque, libenter deferere, omnemque circa illa repulsam, ac mutationem ab ipso procedentem, æquo animo patiantur ; illumque benè omnia fecisse in Domino fateantur.

11. In honorem communis vitæ, quam Christus Dominus ducere voluit, vt alijs conformis fieret, & hoc pacto faciliùs Deo Patri eos lucrifaceret : Omnes, quoad fieri poterit, in omnibus vniformitatè seruabunt ; illam spectantes

tanquam boni ordinis, ac sanctæ vnionis tutricem ; fugientque pariter Singularitatem, vt inuidiæ ac diuisionis radicem ; idque non solum quoad victum, vestitum, lectum, & cætera huiusmodi ; sed etiam quoad rationem Dirigendi, Docendi, Prædicandi, Gubernandi; necnon & quoad praxes spirituales. Vt autem hæc Vniformitas possit apud nos perpetuò conseruari ; vnicum nobis adhibendum est medium ; nempe exactissima Regularū seu Cōstitutionū nostrarū obseruatio.

12. Actus Charitatis erga Proximū apud nos incessanter vigeant, quales sunt, Alijs facere quod nobis iuste fieri ab ijs vellemus. 2. Alijs assentiri

18 CAP. 2. *De Docum. Euāgel.*
ac omnia in Domino appro-
bare. 3. Se inuicem supportare
sine murmuratione. 4. Flere
cum flentibus. 5. Gaudere cum
gaudentibus. 6. Se inuicem ho-
nore prævenire. 7. Sese alijs
beneuolum & officiosum ex
imò corde præstare: Denique
omnibus omnia nos facere,
vt omnes Christo lucrifacia-
mus. Quæ omnia intelligenda
sunt, dummodo nihil contra
Diuina vel Ecclesiastica præ-
cepta, aut nostræ Congrega-
tionis Regulas seu Constitu-
tiones, vlllo modo agatur.

13. Si quando Diuina Pro-
videntia permittat Congre-
gationem, aut aliquam ip-
sius Domum, aut quempiam
ex suis subditis calumnia vel
persecutione gratis impugnari

CAP. 2. *De Docum Euāgel.* 19
ac exerceri, diligētissimè caue-
bimus ab omni vindicatione,
aut maledictione, aut etiam
querela vlla in ipsos Perfecu-
tores ac Calumniatores ; imò
de hoc ipso Deum laudabimus
& benedicemus ; & tanquam
de occasione magni Boni, def-
cendentis à Patre luminum, ei
cū exultatione gratias agemus.
Quinetiam pro illis omnibus
ipsum ex animo precabimur,
necnon illis, cū sese op-
portunitas ac facultas offe-
rent, lubenter beneficiemus ;
attendentes quod Christus id
nobis, sicut & cæteris fide-
libus præcipit, dicens ; Diligite
inimicos vestros, Benefacite
his qui oderunt vos ; & Orate
pro persequentibus & Calum-
niantibus vos. Et vt omnia

B iij

20 CAP. 2. *De Docum. Euāgel.*
hæc facilius & lubentius ob-
feruemus, afferit quòd in hoc
Beati erimus, & ob idipsum
gaudere ac exultare debemus,
quoniam merces nostra co-
piofa est in Cœlis : Et, quod
caput est, ipse prior hoc digna-
tus est erga homines adimple-
re, vt nobis exemplum daret ;
quod postea imitati sunt A-
postoli, Discipuli, ac inn-
umeri Christiani.

14. Quamuis præfata omnia
Euangelii Documenta, tanquã
sanctissima ac vtilissima, quan-
tum in nobis est obseruare
debeamus : quia tamen quæ-
dam ex illis nobis magis con-
veniunt, illa scilicet, quæ pe-
culiari ratione Simplicitatẽ,
Humilitatem, Mansuetudinẽ,
Mortificationem & Zelum

animarum commendat ; Congregatio his colendis atque exercendis accuratiùs incumbet, ita vt hæ quinque virtutes sint veluti facultates animæ totiùs Congregationis, omnesque nostræ fingulorum actiones illis sèper animentur.

15. Et quoniam Sathanas ab istorum documentorum exercitio, sua ijs prorsus contraria opponendo, nos semper avocare nititur : Ideò maximã quisque adhibebit prudentiam ac vigilantiam ad illa omnia fortiter & animose oppugnanda ac deuincenda; ea maximè quæ magis Instituto nostro repugnant: qualia sunt ; 1. Prudentia carnis. 2. Velle videri ab hominibus. 3. Appetere vt quisque nostro iudicio ac

22 CAP. 2. *De Docum Euāgel.*

voluntati semper subijciatur.

4. Quærere in omnibus suæ naturæ satisfactionem. 5. In-
sensibilitas erga honorem Dei
& salutem Proximi.

16. Cumque Malignus Spiritus se frequenter in Angelum lucis transfiguret, suisque interdum illusionibus nos decipiat ; Omnes sibi diligenter ab ijs cauebunt, modumque eas discernendi ac superandi addiscere studebunt. Cúmque experimento compertum sit præsentissimum ac tutissimum esse remedium in hoc casu, quàm citissimè rem aperire ijs, qui à Deo sunt ad hoc deputati : Idcirco cum quis se cogitationibus aliquâ illusionis suspectis, siue graui angustiâ aut tentatione vexari

fenferit, quamprimùm poterit, id Superiori aut Directori ad id delignato patefaciet, vt congruum adhibeatur remedium : quod quisque, tanquam de manu Domini, recipiet, approbabit, ac sibi cum fiducia ac reuerentia applicabit. Ante omnia cauebit ne vlli alij, siue Nostrorum siue Externorũ, rem vlllo modo manifestet ; cùm experientia constat huiusmodi manifestatione malũ fieri deterius, alios eiusdem mali contagione infici, imò & totam Congregationem tandem magnum inde detrimentum capere.

17. Et quoniam vnicuique mandauit Deus de proximo suo, & nos inuicem vt potè eiusdẽ corporis mystici mem-

bra iuuare debemus ; vbi quis nouerit aliquem graui tentatione agitari, vel in culpam notabilem incidisse, statim in spiritu Charitatis, & meliori modo, quo poterit, curabit vt his duobus malis debite & tempestiue conuenientia remedia per Superiorem adhibeantur. Quisque etiam ad maiore progressum in virtute faciendum, boni confulet, & gratum habebit, vt sui defectus Superiori in eodem spiritu Charitatis manifestentur per quemuis, qui extra Confessionem eos obseruauerit.

18. Cū Dominus noster uenerit in Mundum, vt in animas Imperium Patris sui repararet ; illas scilicet eripiendo à Dæmone, qui eas inordinata

diuitiarum

CAP. 2. De Docum. Euāgel. 2
diuitiarum, honoris, & vo-
luptatis cupiditate callidè de-
cipiendo, rapuerat ; congruum
cenfuit benignus hic Saluator
cum fuo Aduerfario contrarijs
Armis, fcilicet Paupertate,
Cafitate, & Obedentiâ cer-
tare, ficuti fecit vſque ad
mortem. Cúmque minima
Congregatio Millionis in Ec-
clefiâ Dei in eum finem fur-
rexerit, vt Animarum Saluti,
maximè Pauperũ Ruricolarũ,
inferuiret, nullis vtique for-
tioribus & aptioribus armis vt
poſſe iudicauit, quàm ijf-
dem, quibus iſta Sapientia
Æterna tam feliciter, tamque
vtiliter vſa eſt. Quapropter
Omnes & Singuli, huiufmodi
Paupertatem, Cafitatem, &
Obedentiam, fideliter & per-

C

26 CAP. 2. *De Docum Euangel.*

petuò, iuxta Inſtitutum no-
ſtrum, ſeruabunt. Et vt ſecu-
riùs ac faciliùs, & etiam cum
ampliori Merito, in ijs Virtu-
tibus obſeruandis, poſſint
vſque ad mortem perfeuerare,
Vnuſquiſque, ea, quæ in ſe-
quentibus capitibus circa id
ſtatuuntur, maximâ, quâ pote-
rit fidelitate, exſequi in Dom-
ino conabitur.

CAPVT III.

De Paupertate.

1. CVm ipſe Chriſtus, verus
vniuerſorum bonorum
Dominus, ita Paupertatem
amplexus fuerit, vt non habe-
ret vbi reclinaret caput ſuum,
eoſque, qui ſecum in Miſſio-
nibus laboraverūt Apoſtoloſ
ſcilicet & Diſcipuloſ, in ſimili

inopiæ gradu conflituerit, ita
vt nihil proprium haberent ;
& sic expediti cupiditatem
diuitiarum, quæ totum ferè
Mundum perdit, meliùs ac
coõmodiùs expugnarent ; Vnuf-
quisque in hac virtute colédâ,
ipsum pro fuâ tenuitate imita-
ri conabitur; certò sciens hanc
fore inexpugnabile propu-
gnaculum, quo Congregatio,
Diuinâ aspirante gratiâ, per-
petuò conferuabitur.

2. Et quamuis Ministeria no-
stra in Millionibus, quatenus
sunt gratis obeũda, nequaquã
ferre possint, vt Paupertatem
omnimodè profiteamur ; affe-
ctu tamen, & quantum in
nobis erit, effectum, ipsam
obseruare in Domino conten-
demus ; idque præsertim iuxta

28 CAP. 3. *De Paupertate.*

ea quæ hic præscribuntur.

3. Omnes & Singuli noſtræ Congregationis intelligent, quòd, exemplo primorū Chriſtianorum, erunt nobis omnia communia, & illa ſingulis diſtribuentur à Superioribus, nimirum victus, veſtitus, libri, & ſupellectilia & cætera, prout cuique opus erit: ne tamen quicquam fiat contra Paupertatem, quam amplexi ſumus, nemo de huiusmodi bonis Cõgregationis diſponere, aut diſpenſare quicquam poterit, niſi de licentiâ Superioris.

4. Præterea, Nullus quicquã habebit incõſcio, vel non concedente Superiore ; aut quod non ſit paratus ſtatim relinquere ad præceptum, vel etiam ad nutum illius.

5. Nemo vllâ re tanquam propriâ vtetur. Nemo quicquam donabit, aut accipiet, vel dabit mutuò aut commodatò, aut aliunde petet, sine licentiâ Superioris.

6. Eorum quæ sunt vfibus aliorum deputata, vel in communi fepofita, aut relicta, nemo quicquam fibi fumet, ne libros quidem ; aut quod ad vfum fuum fibi datum est, alteri tradet, sine Superioris confenfu ; aut id patietur negligentîâ fuâ perire, aut fieri deteriùs.

7. Nullus fuperflua, aut curiofa exquiret. Neceffaria autem, ipforumque defideriũ ita quifque moderabitur, vt victus, cubiculi, & lecti ratio, fit tanquam Pauperi accom-

30 CAP. 3. *De Paupertate.*
modata ; vtque in his, ficut in
omnibus, effectus aliquos
Paupertatis experiri fit para-
tus ; quinetiam viliffima quæ-
que eorum, quæ domi funt, fi-
bi tribui, libenter patiatur.

8. Et vt nihil apud Nos cer-
natur quod Proprietatem vel
minimam redoleat, cubicula
noſtra non ita erunt clauſa,
quin extrinſecus aperiri poſ-
ſint ; nec in ijs vlla arca, ſiue
quicquam aliud claue parti-
culari obſeratum aſſeruabitur,
nifi cum expreſſâ Superioris
facultate.

9. Nemo etiam ex vnâ Do-
mo in aliam pergens, quic-
quam ſecum aſportabit ſine
licentiâ Superioris.

10. Et quoniam Virtus
Paupertatis, ſolo etiam appe-

titu inordinato ad Bona temporalia, potest violari : Vnufquifque diligenter cauebit, ne hoc malum, etiam quoad Beneficia, fub fpecie Boni fpiritualis, ambienda, cor fuum inuadat ; Ideoque, nequidem ad vllum Beneficium, aut Dignitatem Ecclefiafticam, fub quocumque prætextu, afpirabit.

CAPVT IV.

De Caftitate.

1. SALuator nofter quanti Caftitatem coleret, quãque ardentè illam in corda hominum infinuare cuperet, euidenter fignificauit, ex eo quòd per operationem Spiritus Sancti, fupra naturae leges, de Virgine intactâ nafci vo-

32. CAP. 4. *De Castitate.*

luerit ; & à vitio oppolito ita abhorruerit, vt quamuis atrociffima crimina fallò fibi imputari permiferit, vt iuxta defiderium fuum opprobrijs faturaretur: nulquam tamen impudicitiae, ne dicam accufatione, fed ne quidem fufpicionem vllâ, à fuis etiam infeniffimis hoftibus notatû fuiffè legamus : Ided multum intereft, vt Congregatio fingulari huius virtutis acquirendae defiderio exardelcat, eamque perfectiffimè colere femper & vbique profiteatur ; quod tantò magis nobis cordi effè debet, quantò ftrictiùs ad ferè continuam cum Sæcularibus vtriuſque ſexus conuerſationem, nos Miſſionis exercitia addicunt. Qua-

propter vnusquisque, in hac
Castitate tum corporis tum
animi integrè conseruandâ,
omnem curam, diligentiam,
& præcautionem adhibere,
quantũ in se erit, conabitur.

2. Vt autem, Deo auxiliante,
id assequi valeat, sensus tum
interiores, tum exteriores vi-
gilantissimè custodiet ; Mu-
lieres nunquam solus cum
sola (loco & tẽpore indebitis)
alloquetur ; illas alloquendo,
vel ad eas scribendo, à verbis,
etiam si pijs, teneram erga eas
benevolentiam redolentibus,
omnino abstinebit ; Illarum
Confessiones audiendo, sicuti
extra Confessionem collo-
quendo, ad eas propiũ non
accedet : nec de sua Castitate
præsumet.

34. CAP. 4. *De Castitate.*

3. Et quoniam intemperantia est veluti mater & nutrix impuritatis, vnusquisque in se erit temperans, & quoad fieri poterit, cibis communibus, & vino, aquâ plurimâ diluto, vtetur.

4. Insuper, Omnes sibi persuadebunt Millionarijs nequaquam sufficere, huiusce virtutis gradum attingisse non mediocrem, imò prætereâ requiri, vt totis viribus nitantur impedire, si fieri possit, ne vllus hominum de aliquo Nostrorum vel leuissimam vitij contrarij suspicionem possit concipere : hæc enim sola suspicio, etiam si omnino iniusta, plus obesset Congregationi, ipsiusque pijs Ministerijs, quàm alia crimina

falsò nobis imputata, eò maximè quòd exiguus aut nullus ob id colligeretur fructus ex Millionibus nostris. Quare, ad Malum hoc præueniendum, aut tollendum, omnibus, quæ occurrere poterunt, medijs, non modò ordinarijs, verùmetiam (si res postulat) extraordinarijs vtetur ; cuiusmodi est istud, ab aliquibus operibus, alioqui licitis, & etiam bonis ac sanctis, interdum abstinere, cùm scilicet, iudicio Superioris aut Directoris, illa videntur dare locũ timèdi huiusmodi suspicionẽ.

5. Et quia Otiositas est No-verca Virtutum, maximè Castitatis: Vnusquisque Vitium hoc ita fugiet, vt semper inveniatur vtiliter occupatus.

CAPVT V.

De Obedientiâ.

1. IN honorem Obedientiæ,
quam Dominus noster
Iesus Chriftus verbo & exem-
plo nos docuit, cùm Beatiffi-
mæ Virgini, Beato Iofepho,
necnon & alijs Perfonis in
Dignitate conftitutis, tum
bonis, tum dyfcolis, fubditus
effe voluit ; Omnibus & Singu-
lis Præpofitis noftris, ipfos in
Domino, & Dominum in ip-
fis attendentes, exactè obe-
diemus ; in primis Sanctiffi-
mo Domino noftro Papæ Re-
uerentiam & Obedientiam fi-
deliter & fincerè præftabi-
mus : Obedientiam quoque
Illuftriffimis ac Reuerendiffi-
mis DD. noftris Epifcopis, in
quorum

CAP. 5. *De Obedentiâ.* 37

quorum Diœceſibus Inſtituta fuerit Congregatio, humiliter, & conſtanter, iuxta Inſtitutum noſtrum, exhibebimus. Prætereà nihil in Eccleſijs Parochialibus aggrediemur abſque Parochorum conſenſu.

2. Omnes etiam & ſinguli Superiori Generali obediemus promptè, hilariter & perſeueranter, in omnibus vbi peccatum non apparet, & cæcâ quadam Obedentiâ, proprium iudiciũ, propriamque voluntatem ſubmittentes, idque non ſolùm quoad eius voluntatem nobis notificatam, ſed etiam quoad eius intentionem : exiſtimantes illud ſemper ad melius eſſe, quod ipſe præcipit ; noſque illius diſpoſitioni, quali li-

D

38. CAP. 5. *De Obedientia.*
mam in manibus fabri, committentes.

3. Et hæc Obedientia cæteris Superioribus tam particularibus, quàm Visitatoribus, necnon Officialibus subordinatis pariter exhibenda erit. Quisque etiam campanæ sono, vt voci Christi obedire conabitur ; ita vt ad primum eius signum studeat vel ipsam imperfectam litteram relinquere.

4. Et vt Congregatio faciliùs & citiùs in hac virtute progressum faciat, pro viribus nitetur, vt pia illa consuetudo nihil petendi, nihilque recusandi, apud nos semper vigeat : attamen, cùm quis noverit aliquid sibi esse vel nocivum vel necessarium, id

coram Domino examinabit, vtrum idipsum Superiori aperire debeat, vel non, & se indifferentem habebit quoad responsum futurum ; & hoc pacto dispositus, rem Superiori declarabit ; tenebitque pro certò voluntatem Dei sibi significari per voluntatem Superioris ; quâ cognitâ statim acquiescet.

5. Omnes statuti cuiuslibet hebdomadæ diebus, & horis, in locum assignatum conuenient ; vt, que circa ordinem domesticum monenda sunt, à Superiore audiant : & si quid habent proponendum, ei significant.

6. Nemo quicquam alijs præcipiet, aut vllum reprehendet, nisi ad id à Superiore

40 CAP. 5. *De Obedientia.*
deputatus fit, aut ex Officio
iam teneatur.

7. Nullus ab vno Superiore
repulfam paffus, alium Supe-
riorem adibit fuper eâ re,
quin repulfam, & repulfæ
caufam illi fignificet.

8. Nemo curam alicuius rei
fibi commiffam deferet, licet
aliquo fuperveniente negotio
impeditus, quin maturè ad-
moneat aliquem ex Superiori-
bus, vt fi opus eft, alium
fubftituat.

9. Sicut nullus in alterius
Officium aut Ministerium fe
ingerere debet, ita cùm quis
rogatus ab aliquo, maximè ex
Officialibus etiam minoribus,
vt ipfum obiter adiuvet, id
benignè præftabit, nifi quid
obftet : fi tamen in hac re diu-

CAP. 5. *De Obedientia.* 41
tius occupari oporteret, id
non fiet nisi prius obtentâ
Superioris licentiâ.

10. Nemo in locum alieno
Ministerio destinatum introi-
bit absque licentiâ Superio-
ris ; In rebus autem necessa-
rijs, sufficiet licentia Præfe-
cti illius loci.

11. Vt occurratur multis non
parvi momenti incommodis,
quæ possent euenire, nullus
litteras scribet, mittet, aut
aperiet absque facultate Su-
perioris ; cui scriptas quisque
dabit, vt eas vel mittat, vel
retineat, prout sibi visum
fuerit.

12. Et vt Obedientia aliquid
etiam conferat corporis sani-
tati, nullus extra consueta
tempora potum, aut cibum

D ij

42 CAP. 5 *De Obedientia.*
lumet, sine Superioris licentia.

13. Nullus absque Superioris facultate generali aut speciali, in cubiculum alterius intrabit, neque illud aperiet, quin ei responsum fuerit, ingredi : quoad autem una erunt, tandiu ianua patebit.

14. Nemo etiam alios, maxime Externos, in cubiculum suum introducet, nisi accepta ab eodem Superiore licentia.

15. Nemo librum aut componet, aut ex una lingua in alteram vertet, & in lucem edet, sine expressa tum approbatione tum facultate Superioris Generalis.

16. Nullus ex Coadiutoribus nostris, Officio Marthae destinatis, ad studium linguae

Latinæ, nedum ad statum
Ecclesiasticū adspirabit. Quod
si quis in se tale desiderium
senserit, illud protinus nite-
tur extinguere, tanquam à
maligno spiritu procedens ;
qui fortè speciosa superbiâ,
zelo animarum velatâ, ipsos
perdere intendit. Legere au-
tem vel scribere non addif-
cent sine exprellâ Superioris
Generalis licentiâ.

CAPVT VI.

De ijs quæ ad Infirmos spectant.

1. CVM inter cætera, quæ
Christus operabatur
frequentiusque commenda-
bat ijs, quos in vineam suam
mittebat, hoc vnum ex præ-
cipuis fuerit, Infirmorum,
maximè pauperum cura ac

D iiij

44   CAP. 6. *De ijs quæ*
vifitatio : Ideo Congregationi
peculiaris erit cura, illos non
folùm domesticos, verùm
etiam externos, cum Superio-
ris confenfu, inuifendi ac fu-
bleuandi; illis tum corpora-
lia, tum fpiritualia fubfidia,
quæ commodè poterunt, fub-
miniftrando, præfertim in
Millionibus ; & prætereà fin-
gularem curam adhiben-
do in Confraternitate Cha-
ritatis erigendâ ac vifitan-
dâ.

2. Vbicumque Infirmum
aliquem fiue Domi, fiue ex-
tra Domum, vifitabunt, illum
non vt hominem, fed vt Chri-
ftum ipfum, tale fibi obfe-
quium præftari afferentem,
fpectabunt : ideoque quilibet
fe ibi modèftè geret, ac sub-

missâ voce loquetur, & de rebus, quæ ipsum exhilarare & consolari, necnon circumstantes ædificare possint.

3. Infirmi quoque nostri sibi persuadebunt, se non solum in valetudinario & lecto detineri, vt remedijs curentur ac sanentur, sed etiam vt virtutes Christianas, maximè patientiam, & conformitatem cum Diuinâ voluntate, velut ex suggestu, suo saltem exemplo doceant ; & sic, omnibus se inuisentibus, sibi que ministrantibus, Christi bonus odor sint ; adeo vt virtus ipsorum in infirmitate perficiatur. Cùm autem inter cæteras virtutes, quæ in ægrotis requiruntur, obedientia sit etiam multum necessària : ideò Me-

46 CAP. 6. *De ijs quae, &c.*
dicis, non tantum spiritualibus, sed etiam corporalibus, tum Infirmario, aliisque ad sui curam destinatis, exactissime illam exhibebunt.

4. Et ne quis circa Infirmos abusus subrepat, omnes qui se male affectos sentient, id Superiori, vel Praefecto sanitatis, aut Infirmario significabunt : Nemo vero medicinam ullam sumet, aut Medico nostro utetur, aut alium confulet, nisi cum Superioris approbatione.

CAPVT VII.

De Modestia,

1. Tanta in Christo Domino modestia tum in facie & gestu, cum in sermone elucebat, ut usque ad in-

teriora deferti ad se attraheret
multa populorum millia, quò
ipfius aspectu fruerentur, ver-
baque vitæ æternæ, quæ pro-
cedebant ab ore eius, audi-
rent ; ita vt, cibi potufque ne-
cessarij fumendi obliuifceren-
tur : hanc amabilem virtu-
tem in tanto Magiftro imi-
tari debent Millionarij; qui,
cùm ex Infituto fuo tenean-
tur cum Proximo frequenter
agere, timere debent femper,
ne quod functionibus & mi-
nifterijs fuis in Domino ædi-
ficauerint, id malo exemplo
vel minimæ immodestiae de-
ftruant. Quapropter id Om-
nes, quod D. Paulus primis
Christianis cõmendabat, (mo-
destia ueftra nota fit omnibus
hominibus) diligenter obfer-

48 CAP. 7 *De Modestia.*
vabunt. Vt autem id præstare
valeant, Regulas particulares
modestiæ, in Congregatione
præscriptas, & has sequentes,
in vfu habere sedulò curabūt.

2. Imprimis ab inordinata
oculorum euagatione absti-
nebunt, præsertim in Tem-
plo, in mensâ, & in publicis
actionibus ; efficientque vt
nihil leue aut puerile in gestu,
nihilque affectatum aut mun-
danum in incessu appareat.

3. Cauebunt Omnes ne se
inuicem , etiam per iocum,
tangant, nisi quando in si-
gnum Charitatis, & causâ sa-
lutationis, se mutuò amplecti
conuenit ; cùm scilicet quis
peregrè egreditur aut regre-
ditur, vel est recens admissus
in Congregatione.

4. Quisque

4. Quisque honestæ munditiei seruandæ, præsertim in vestibus, studiosus erit : ab illâ verò, quæ est nimis exquisita, aut affectata, omnino abstinebit.

5. Quisque pauperem suam, & hanc paucissimam supellectilem, mundam ac benè dispositam seruabit in cubiculo ; quod etiam tertio quoque die scopis euerret, ac lectum manè surgendo decenter componet ; nisi propter eius infirmitatem aut negotium aliquod, alius ad id suffectus sit à Superiore.

6. Nemo è cubiculo nisi decenter vestitus egredietur.

7. Et vt faciliùs & citiùs coram alijs Modestiam nostram exhibere valeamus,

E

50. CAP. 8. *De mutuâ*
Vnusquisque priuatim, etiam
folus in cubiculo, modeste
se habere, Deum præsentem
intuendo, folicite studebit ;
& præsertim cauebit, ne ab-
que indusio, aut non suffi-
cienter coopertus, noctu dor-
miat.

CAPVT VIII.

*De Mutua Nostrorum Conuer-
satione.*

1. CVM Christus Saluator
nostrer Apostolos ac
Discipulos in vnum congre-
gasset, nonnulla rectè inter
se conuiuendi Præcepta ipsis
tradidit, cuiusmodi sunt, vt se
inuicem diligenter ; alter al-
terius pedes lauarent ; si quid
haberet alter aduersus alter-
um, iret statim reconciliari

fratri fuo ; bini incederent :
denique fi quis vellet inter
eos effe maior, minor fieret ;
& alias his fimiles. Idcirco
noſtra minima Congregatio,
Chrifti & Discipulorum ve-
ſtigijs infiltrere cupiens, fe-
quentes Regulas, quæ ratio-
nem benè inter nos conui-
uendi & colloquendi ſpectât,
ſimiliter debuit habere : quas
vnufquifque pro viribus ob-
ſeruare ſtudebit.

2. Vt Charitas fraternitatis,
ac ſancta vnio ſemper maneat
in nobis, & omnimodè con-
feruetur, ſinguli ſe inuicem
magnâ reuerentiâ proſegue-
tur, in morem tamen charo-
rum amicorum, inter ſe ſem-
per conuiuentes. Particula-
res autem amicitias, perinde

ac auerfiones diligenter vitabunt ; cùm hæc duo vitia effe originem diuifionum, ac ruinam Congregationum, experimento compertum fit.

3. Omnes fingularem, vt decet, honorem Superioribus exhibebunt, ijsque caput aperient ; & cauebunt ne eisdem Superiores fe alloquentes interpellent, aut, quod peius eft, illis refiftant verbo. Omnes pariter caput aperient Sacerdotibus ; Seminariftæ & Scholaftici, fuis Directoribus & Præceptoribus. Sacerdotes etiam fe fe inuicem hoc honore præuenire in Domino ftudebunt. Ne tamen detur locus evagationi oculorum aut mentis, nemo, dum menfæ accumbit, cuiquam, præter-

quàm Superiori, vel alicui
Externo infigniori, aperiet
caput.

4. Et quoniam Scriptura te-
ftatur tempus eſſe loquendi
& tempus tacendi, & in mul-
tiloquio non defuturum pec-
catum ; & etiam diuturno
experimento fatiſ conſtet,
vix fieri poſſe, vt Communi-
tas vlla Deo Dicata, in bono
diu perfeueret, ſi in ea nullus
locutioni modus præſcriba-
tur, nullaque ſilentii ratio
habeatur. Ideò apud nos ſi-
lentium extra recreationis
tempus ſeruabitur ; ita vt ex-
tra illud nemo ſine neceſſita-
te loquatur, niſi obiter & ver-
bis perpaucis, ac voce ſubmiſ-
ſa, maximè in Eccleſia, in
Sacriſtia, in Dormitorio, &

in Refectorio, præfertim dum mensæ difcumbitur : si tamen alicui accumbentium quicquam deest, is qui affidet, vno verbo, si nutu, alioue signo id non possit, eum, qui ministrat, admonebit. Quocumque autem tempore loquamur, etiam horis Conuersationi destinatis, semper à nimiâ vocis contentione, vel elatione caueamus ; Cùm inde & nostri & Externi possint malam accipere ædificationem.

5. Nemo ex Nostriis cum Seminaristis, aut cum Scholasticis, alijsque, etiam Sacerdotibus, qui biennium ab ègressu è Seminario nondum expleuerunt, colloquium sine Superioris facultate, habebit, nisi ad illos obiter & vno

Noſtro Conuerſatione. 55
verbo ſalutandos, cùm id charitas à nobis exigit.

6. Ad majorem ſilentij obſervationem, attendet Vnufquiſque, vt, dum in cubiculo verſatur, vel per Domum, præfertim noctu, incedit, vel etiam ianuas aperit, aut claudit, quoad fieri poterit, ſtrepitus non edatur.

7. In quotidianis Conuerſationibus, ac recreationibus, ita Modeltiam cum hilaritate jungemus, vt ſemper, quoad fieri poterit, vtile dulci miſceamus, & omnibus exemplo noſtro præluceamus. Quod vt faciliùs aſſequamur, colloquia noſtra erunt, vt plurimum, de ijs quæ ad pietatẽ, vel doctrinam Miſſionarijs requiſitam, conducunt.

E iij

56. CAP. 8. *De mutua*

8. In mutuis huiusmodi colloquijs, sicut & in alijs quæ aliquando licitè habenda occurrunt, operam dabimus ; vt inter cætera colloquendi argumenta, ea maximè, quæ ad amorem vocationis nostræ, studiumque propriæ perfectionis iuuant, in medium proponamus; ad id nos inuicem stimulantel, nunc quidem commendando virtutem, putà deuotionem, mortificationem, Obedientiam, humilitatem ; nunc verò earum partes aduersus eos, qui sinistre de ijs loquerentur, humiliter & suauiter defendendo. Quòd si quæ ex illis virtutibus, sēsui nostro repugnet, id Superiori vel Directori duntaxat aperiemus ; & diligenter cauebi-

mus ne alijs siue palam, siue priuatim id detegamus.

9. Omnem in colloquendo pertinaciæ aut contentionis speciem, etiam per modum recreationis magnâ diligentia fugiemus ; quinetiam aliorum sententiam nostræ in omnibus non illicitis, quoad fieri poterit, antepone in Domino studebimus. Si quis tamen circa rem propositam diuersæ fuerit sententiæ, rationes suas modestè & in spiritu humilitatis poterit proferre : Imprimis autem cauebunt omnes ne inter colloquendum quicquam molestè aut ægrè ferre, aut se offensos in aliquem ostendant, aut verbis vel factis, aut alio quouis modo lædant.

10. Omnes summæ Religioni ducent, seruare secretum, nonmodò circa ea quæ ad Confessionem, aut Directionem pertinent, verumetiam quæ fiunt vel dicuntur in Capitulo, quoad culpas & pœnitentias ; sicut & cætera, quorum reuelationem nouimus esse à Superioribus, vel à parte rei prohibitam.

11. Nemo aliorum, maximè Superiorum famam vel leuiter attinget, aut contra illos commurmurabit, aut quicquam, quod in nostrâ Congregatione, sicut & in alijs Communitatibus fiat aut dicatur, cenfurâ notabit.

12. Nemo de administratione Domus curiosè inquiret ; aut de eâ cum alijs sermonem

habebit ; aut contra Congregationis Regulas feu Constitutiones, vel pias etiam Conſuetudines, ſiue directè, ſiue indirectè loquetur.

13. Nemo de victu, veſtitu & cubitu conqueretur ; aut etiam colloquetur, niſi ratione ſui Officii ad id ſit deputatus.

14. Nemo in malam partem de alijs Nationibus, vel Prouincijs loquetur ; cùm mala non parua inde ſoleant euenire.

15. In publicis Diſcordijs & Bellis, quæ inter Principes Chriſtianos oriri poſſunt, nullus ſe in alterutram Factionis partem inclinari ſignificabit ; ad imitationem Chriſti, qui inter litigantes fratres ef-

60. CAP. 8. *De mutuâ, &c.*
le arbiter, & de Iure Principum iudicare noluit ; id vnum prædicans, reddenda esse quæ sunt Cæsarif, Cæfari, &c.

16. Vnufquifque à colloquijs de rebus, quæ ad rationem Status feu Regnorum, aliaque negotia Sæcularia publica, pertinent, maximè de Bello, & Principum contentionibus præfentis temporis, cæterifque eiufmodi rumoribus Seculi, longè aberit ; & etiam de iftis omnibus, quo ad fieri poterit, cauebit quicquam fcribere.

CAPVT IX.

De Conuerfatione cum Externis.

1. PRæter regulas, quas
Saluator nofter dedit
Apoftolis ac Difcipulis fuis de
ratione

ratione inter se conuerfandi, adiunxit quædam præcepta de modo rectè fe gerendi cum proximo, cum Scribis, & Pharifæis, cum Præfidibus, quando ad eorum Synagogas & Tribunalia ducerentur ; & quomodo, cùm ad conuiuia vocarentur, & alia eiufmodi. Quapropter ad eius exemplum, quafdam Regulas de ratione communicandi cum Externis fimiliter habere cõueniens fuit. Has igitur fideliter obferuare conabimur.

2. Etfi Inftitutum noftrum ad frequentem cum Sæcularibus conuersionem, maximè in Millionibus, nos astringit : eos tamen non adibimus, nifi cùm obedientia, aut neceffitas vocauerit ; & tunc memores

F

62. CAP. 9. *De Conuerfatione*
erimus huius verbi Domini,
vos eftis Lux Mundi ; vt fcili-
cet Solis lucem imitemur,
quæ & illuminat & calefacit,
& quamuis per immunda
tranfeat, nullam tamen puri-
tatis fuæ iacturam patitur.

3. Omnes à litibus Externo-
rum folicitandis, à legatis te-
ftamentarijs exequendis, à
commercijs & matrimonijs
tractandis, ac fimilibus fecu-
li occupationibus diligenter
caebunt, iuxta confilium
Apoftoli : nemo militans Deo,
implicat fe negotijs sæculari-
bus.

4. Nullus etiam piorum
negotiorum curam fufcipiet,
aut ad ea gerenda operam
fuam promittet, aut ad id fe
propenfum oftendet, fine Su-

5. Domi nemo loquetur cum Externis, aut alios è Noftris ad id vocabit sine facultate Superioris.

6. Nemo vllum Externum ad menfam inuitabit sine Superioris licentia.

7. Nullus cuiusquam Externi ad aliquem Noftrorum, aut alicuius è Noftris ad Externum, mandata aut literas, aut quid aliud deferet, sine Superioris licentiâ.

8. Nemo Regulas feu Constitutiones nostras Externis communicabit, sine expreffâ Generalis, aut Vifitatoris facultate : admittendis autem ifte Cõmunes poterunt ostendi cum licentiâ Superioris Particularis ; idque tempore

64. CAP. 9. *De Conuerfatione*
Exercitiorum fpiritualium, &
aliquando priùs, fi ei ita ex-
pedire in Domino vifum fue-
rit.

9. Nemo, quæ Domi acta
vel agenda funt, temer & fi-
ne fructu Externis referet, aut
cum illis de rebus illis collo-
quetur, quas non licet inter
Nofros adducere in collo-
quium, maximè de ijs quæ ad
rationem Status feu Regni
pertinent.

10. Cùm quis facultatem
habet adeundi Externos, cum
illis nonnifi de rebus neceffa-
rijs, aut ad falutem & ædifi-
cationem ipforum, aut pro-
prium, aut vtrumque condu-
centibus, colloquetur ; idque
eâ, quâ par eft, Grauitate, De-
uotione, ac Modeftiâ; iuxta

perfonarum, locorum, ac
temporum circumftantias.

11. Nemo Domo egredietur,
nifi quomodo, quando, &
cum quo vifum fuerit Supe-
riori; cuius erit focium defi-
gnare, nifi ad id alium depu-
tauerit : Is verò qui in focium
datus eft, primas alteri cedit,
eumque loqui finet.

12. Cùm quis facultatem à
Superiore petierit aliquò eun-
di, fimul etiam & aperiet quò,
& cuius caufâ ire velit : & ita-
tim atque Domum redierit,
eorum quæ gefferit, ei ratio-
nem reddet.

13. Nullus præterquam con-
fuetâ Domus ianuâ ingredie-
tur aut egredietur, nifi neces-
fitas, aut Superioris licentia
in hoc difpenfet.

66. CAP. 9. *De Conuerfatione*

14. Qui Domo egredientur, etiam qui facultatem haberent exeundi & redeundi per porticum, aut per Templum, nomini suo notam apponent, & Ianitorem admonebunt de horâ, quâ redituri funt, vt ipse ijs à quibus peterentur, possit fatifacere : ante lucem non egredientur, & ante noctem Domum se recipient : Ingressi autem statim notam suo nomini appositam auferent.

15. Nullus extra Domum cibum sumet absque Superioris licentiâ, præterquàm dum peregrè proficiscitur.

16. Nullus iter faciens, & tranfiens per locum, vbi sit Domus Congregationis, ad aliud hospitium, quàm ad il-

lam diuertet : & quandiu ibi fuerit, eius, qui illic præest, Obedientiæ subijcietur ; nihilque ibi, nisi de eius Confilio & Directione tractabit. Idem obseruabitur ab illo, qui ad negotia gerenda illuc uenerit.

CAPVT X.

De pijs Exercitijs in Congregatione obseruandis.

1. CHRISTUS Dominus, eiusque Discipuli, sua habebant pia Exercitia, cuiusmodi erant : stans diebus ad Templum ascendere, aliquoties in solitudinem secedere, Orationi vacare, & alia similia : Rationi itaque consonum est, ut hæc parua Congregatio suas quoque habeat spirituales

Exercitationes, quibus obseruandis diligentissimè incumbet, & alias qualque (nisi necessitas aut obedientia id vetet) postponet ; quippe quæ etiam ad cæterarum Regularum seu Constitutionum veram obseruationem, & ad propriam perfectionem efficacius conducunt.

2. Cùm iuxta Bullam Erectionis Congregationis nostræ, ineffabilia Sanctissimæ Trinitatis & Incarnationis Mysteria, peculiari ratione venerari debeamus : hoc accuratissimè, & si fieri possit, omnimodè adimplere conabimur, sed maximè hæc tria peragendo : 1. Crebro Fidei & Religionis actus erga huiusmodi Mysteria ex intimo cor-

in Congregatione obseruādis. 69

de eliciendo. 2. Ad illorum gloriam fingulis diebus aliquas preces, & pia opera offerendo ; & præfertim ipsorum Festa cum solemnitate, & maximâ, quâ poterimus, Deuotione celebrando. 3. Vigilanter enitendo, vt eorundem notitiam, honorem & cultum in animos Populorum, siue instructionibus, siue exëplis nostris ingeneremus.

3. Et quoniam, ad illa Mysteria optimè colenda, nullum præstantiùs dari potest medium, quàm debitus Cultus, & bonus vsus Sacrosanctæ Eucharistiæ; siue illam spectemus vt sacramentum, siue vt Sacrificium ; Quippe quæ in se veluti summam cæterorum Fidei Mysteriorum conti-

70 CAP. 10. *De pijs exercitijs*
net, & per se animas dignè
Communicantium, & ritè
Sacrificantium, Sanctificat,
& tandem Glorificat ; & hoc
pacto, Deo Trino & Vno, &
Christo incarnato ampliffi-
ma gloria accedit : Ideò nihil
erit Nobis commendatius,
quàm vt erga hoc Sacramen-
tum & Sacrificium honorem
debitum exhibeamus ; Quin-
etiam mente sollicità fataga-
mus, vt ei ab omnibus idem
honor & reuerentia reddatur :
Id quod præstare pro viribus
nitemur ; præsertim impe-
diendo, quoad fieri poterit,
ne circa illud quicquam irre-
uerenter agatur, aut dicatur ;
& sedulò alios docendo, quid
de hoc tanto Mysterio crede-
re, & quomodo debeant

in Congregatione obseruãdis. 71
illud venerari.

4. Et quia eadem Bulla Nobis prætereà expressè commendat, vt fimiliter Beatissimam Virginem Mariam, peculiari Cultu veneremur, & idipsum alioqui varijsque titulis debemus præstare : Omnes & Singuli id perfectè, Deo auxiliante, exsequi contendemus ; 1. Singularem deuotionem hanc dignissimam Christi Matrem & Nostram, quotidie colendo. 2. Ipsius virtutes, maximè Humilitatem ac Castitatem pro viribus imitando. 3. Alios, quoties sese offeret opportunitas ac facultas, ardentem cohortando, vt ei eximium honorem, ac dignum seruitium constanter reddant.

5. Maximæ erit Nobis curæ

Officium Diuinum debite perfoluere, quod quidem Ritu Romano, & in communi, etiam in Millionibus recitabitur, sed voce mediocri & sine cantu, vt commodius Proximo iuuando vacemus ; illis tamen Domibus exceptis, in quibus, ratione Foundationum, vel Ordinandorum, vel Seminariorum externorum, vel aliâ simili necessitate, ad cantum Gregorianum obligamur. In quocunque autem loco vel tempore Horas Canonicas perfoluamus, meminerimus, qualem ad id Reuerentiam, Attentionem, ac Deuotionem adhibere debeamus, qui certò scimus nos Laudes Diuinas tunc celebra-

re-

In Congregatione obseruãdis. 73
re, ideoque officio fungi
Angelorum.

6. Cùm inter præcipua Mif-
fionum nostrarum Minifte-
ria, illud fit, alios ad dignam
& frequentem Sacramento-
rum Pœnitentiæ & Euchari-
ftiæ receptionem, cohortari ;
Conueniensẽt vt & Nos po-
tiori ratione, hac in re, illis
exemplo præluceamus, imò
& longè antecellamus. Id igi-
tur perfectiffimè adimplere
ftudebimus : Et, vt omnia se-
cundùm ordinem fiant, Sa-
cerdotes bis aut faltem femel
in hebdomada, vni ex Confef-
farijs Domus ad hoc deputa-
tis, & non alijs sine Superio-
ris facultate, Confessionem
facient : & quotidie, nili quid
obtet, Miffam celebrabunt:

G

74.CAP. 10. *De pijs exercitijs*
Cæteri verò, qui Sacerdotes
non funt, fingulis diebus Sab-
bati, & vigilijs præcipuorum
Festorum, vni ex præfatis Con-
fessarijs, nisi Superior alium
designauerit, confitebuntur ;
& fingulis diebus Dominicis,
Festisque supra nominatis, iux-
ta Directoris consilium, ad
sacram Communionem acce-
dent ; & quotidie Missam au-
dient.

7. Cùm Christum Domi-
num, in eo quòd, præter diur-
nas meditationes, in Oratione
Dei pernoctabat, omni ex
parte imitari non valeamus :
Iuxta tamen nostram tenui-
tatem id agemus : Ideò Om-
nes & Singuli Orationi Men-
tali, per vnam horam, singu-
lis diebus, & ex more Con-

in Congregatione obseruadis. 75
gregationis, in communi, &
in loco ad id assignato, sedulo
vacabunt.

8. Vnusquisque fataget, vt
nullum diem præterire sinat,
quo non aliquid ex aliquo Li-
bro Spirituali, iuxta propriam
animæ necessitatem, per tem-
pus à Superiore vel Directore
assignatum, legat. Sacerdotes
insuper, & omnes Clerici,
caput vnum Noui Testamenti
legent : & hunc Librum, tan-
quam Christianæ perfectio-
nis Regulam, venerabuntur :
ad maiorem autem profe-
ctum, huiusmodi lectio fiet
flexis genibus, nudo capite,
& saltem in fine tres sequen-
tes actus adijciendo ; quorum
primus erit, Veritates in eo-
dem capite contentas adorare.

G ij

2. Se excitare ad eum spiritum induendum, in quo Christus, aut Sancti eas protulerunt.

3. Confilia aut Præcepta, quæ ibidem habentur, sibi proponere exsequenda, ac Virtutum exempla imitanda.

9. Ad clariorem defectuum nostrorum cognitionem habendam, & sic, cum Diuino auxilio, eorum expiationem, majoremque animæ puritatem allequendam: Omnes & Singuli quotidie duplici Examine Conscientiæ vtentur : altero quidem Particulari, quod ante prandium, & cœnam, de aliqua virtute sibi acquirenda, aut vitio extirpando, breuiter fiet : altero verò Generali, quod de singulis diei actionibus fiet paulò ante cubitum.

10. Vt Solitudinem Christi, illam maximè dierum quadraginta, quos manfit in deserto, veneremur; Omnes & Singuli, tum Ecclesiastici, tum Laici, Congregationem ingredientes, Exercitia Spiritualia, ac Confessionem Generalem totiùs anteaetæ vitæ, apud aliquem Sacerdotem à Superiore deputatum, facient : Ingressi eadem Exercitia cum alia Confessione ab vltimâ Generali peragent; Seminariistæ quidem sexto quoque mense, Cæteri verò singulis annis vtrumque præstabunt.

11. Et sicut vix in virtute progressum facere quis potest, sine alicuius Directoris Spiritualis adiumento ; ita nisi dirigendus aliquoties cum

78 CAP. 10. *De pijs exercitijs*
proprio Directore, de statu
suo interiori, vt par est, com-
municet, difficillimum est vt
ad perfectionē sibi conueniē-
tem perueniat. Quapropter
Omnes & Singuli rationem
Conscientiæ, iuxta formulam
in Congregatione tradi solitā,
Superiori aut alicui ab
ipso ad id deputato, saltem
tertio quoque mensē, maxi-
me dum Exerctijs Spirituali-
bus vacabunt, & quoties id
Superiori visum fuerit, cum
omni sinceritate & deuotione
reddent.

12. Conferentijs de Rebus
Spiritualibus, quæ fient se-
mel saltem in hebdomadā,
Omnes diligenter ac deuotè
aderunt ; quæ quidem, vt plu-
rimùm, spectabunt propriæ

*In Congregatione obseruādis.*79

voluntatis, proprięque iudicij
Abnegationem; Voluntatis
Diuinę in omnibus faciendę
Exercitationem, Vnionem
fraternam, proprię perfectio-
nis Zelum, & in alijs virtuti-
bus progressum, maximę in
illis, ex quibus spiritus Mis-
sionis componitur.

13. Vt aliquantulum, & pro
nostra tenuitate imitemur
Christum, in eo quod humi-
liauit semetipsum, & inter
iniquos voluit reputari; Qua-
libet feriā sextā, singuli suam
culpam coram alijs dicent
Superiori, vel alteri ipsius
Superioris vices gerenti; id-
que tam Domi, quā in Mis-
sionibus; & æquo animo ad-
monitiones ac pœnitentias sibi
datas acceptabunt. Seruan-

G iij

80 CAP. 10. *De pijs exercitijs*
da pariter erit pia illa confue-
tudo petēdi in Capitulo, vt ibi
publicè de noſtris defectibus
admoneamur ; & tunc quif-
que in ſpiritu Humilitatis &
Charitatis, huiusmodi admo-
nitionem facere curabit.

14. Prætereà, vt amorem
propriæ abjectionis citiùs in
nobis augeamus, & hoc pacto
in via perfectionis magis ac
magis proficiamus, quaſlibet
humiliationis occaſiones, etiã
extra Capitulum, & quocun-
que tempore nobis oblatas
æquanimiter amplecti in Do-
mino nitentur : Idcirco cùm
in fine Orationis Mentalis,
vel Conferentiæ Spiritualis,
aut alterius actionis publicæ,
Superior aliquem vocauerit,
vt de aliquo defectu admo-

in Congregatione obseruadis. 81

neatur ; ille genua illicò flectet, & in spiritu Humilitatis, ac tacens & libens, admonitionem audiet, pœnitentiam impositam recipiet, ac fideliter exsequetur.

15. Et si labores Missionariorum continui non patiantur eos per Regulam aliquam mortificationibus corporis & auferitatibus onerari ; illas tamen vnusquisque plurimi faciet, ad eaque affectu animi semper propendebit ; imò poterit, prout sanitas & feriæ occupationes permittent, illis uti ; exemplo Christi, & primorum Christianorum, & etiam multorum, qui pleni spiritu pœnitentiæ, viuunt in seculo: Nemo tamen, inconsulto Superiore vel Directore,

82 CAP.10. *De pijs exercitijs*
vllas, nisi in confellione in-
iunctas, affumet.

16. Vt aliquo modo Passio-
nem Christi honoremus :
Quisque feria sexta cuiusque
hebdomadæ in ferotinâ refe-
ctione contentus erit vno fer-
culo, eoque oleribus aut
leguminibus ; nisi in Missio-
nibus, aut iter faciendo.

17. Feriâ secundâ & tertiâ
post Dominicam Quinqua-
gesimæ à carnibus Domi ab-
stinebimus, vt hac san mini-
mâ mortificatione Deum eo-
dem tempore colamus, quo
eum plerique Christiani suis
dissolutionibus, & comessâ-
tionibus grauiter offendunt.

18. Insuper Ordo diei in
Congregatione consuetus,
exactè ab omnibus siue Do-

in Congregatione obseruadis. 83

mi, siue in Missionibus obseruabitur, maximè quoad horas surgendi & decumbendi, Orationi vacandi, Diuinum Officium recitandi, cibum sumendi.

19. Vt mens simul cum corpore reficiatur, in omnibus Domibus nostris, necnon in Missionibus, in mensa per totum refectionis tempus, Lectio spiritalis semper habebitur.

20. Seruandæ quoque erunt aliæ laudabiles Congregationis Consuetudines cuiusmodi sunt istæ : Immediatè ante egressum Domus, sicut & post reditum, Ecclesiam adire, & Christum in Sacramento salutare ; Pauperes maximè mendicantes, cum se se offe-

84 CAP. 10. *De pijs exercitijs,*
&c.

ret opportunitas, præfertim
peregrè eundo, Catechizare ;
in ingressu & egressu cubicu-
lorum domesticorum, genua
flectere, vt ante actionem
Deum inuocemus, & post
eam ei gratias agamus.

21. Si præter pia exercitia in
his Regulis præscripta, velit
aliquis alia superaddere, id
Superiori aut Directori com-
municabit ; nihilque aget, hac
in re, nisi quod ab ijs permif-
sum fuerit ; ne, si fecus agat,
fortè suam, & etiam Diaboli
voluntatem impleat : & sic in
pœnam suæ in hoc indiscre-
tionis vel inobedentiæ, ab il-
lo sub specie boni decipiatur,
ac tandem aliquod animæ suę
detrimentum patiatur.

CAP.

CAPVT XI.

*De Miſſionibus cæteriſque Con-
gregationis Functionibus erga
Proximum obeundis.*

1. Cvm Dominus noſter
Ieſus Chriſtus Diſci-
pulis ſuis Regulas de Miſſio-
nibus faciendis tradiderit, il-
lis præcipiendo rogare Domi-
num mellis, vt mitteret Ope-
rarios in mellem ſuam, & de-
ſignando apud quas nationes
ſe conferrent, quid iter fa-
ciendo obſeruarent, quas do-
mos diuerſandi cauſâ ingre-
derentur, quid prædicarent,
quibus veſcerentur, denique
quâ ratione ſe haberent erga
eos qui ſe nollent recipere :
Nos ideò pro tenuitate noſtrâ
eorum veſtigijs inhærentes,

H

86 CAP. II. *De Miffionibus*
fequentes Regulas, ficut &
Monita in Congregatione
tradi folita; quæ fcilicet ra-
tionem & ordinem rectè nos-
gerendi in Miffionibus, alijs-
que noftris Functionibus,
continent, accurat obfer-
uabimus.

2. Vnufquifque, cùm fe fe
offeret occasio, confilio &
admonitione Proximum iuuare
nitetur, & ad bona opera
exercenda eum incitabit ; Nul-
lus tamen curam dirigendi à-
liquem fufcipiet, nifi in Exer-
citijs Spiritualibus, Miffio-
nibus, illisque Congregationis
Domibus, in quibus Noftri Re-
gimen habent Animarum, aut
alijs occasionibus, cùm ad id
applicati fuerint à Superiore ;
fed in ijs etiam nemo abfque

caeterisq; Cōg. Fūctionibus, &c.87

licentiā & approbatione Superioris, vllas instructiones vel viuendi formulas, scripto vnquam dabit.

3. Ne Missionarijs nostris meritò objiciatur illud Apostoli, quomodo prædicabunt, nisi mittantur ? Nemo publicè Concionabitur, aut è suggestu Catechizabit, nisi fuerit ad id à Visitatore approbatus, & ab eodem Visitatore, aut à suo Superiore immediato ad id applicatus: In Missionibus tamen poterit earum Director, cùm expedire in Domino iudicauerit, & sit periculum in mora expectandi per literas responsum Superioris, Concionatores & Catechistas ad tempus mutare, alios substituendo ; dum-

H ij

88 CAP. II. *De Missionibus*
modò de ratione huiusmodi
mutationis, quamprimum
poterit, Superiorem admo-
neat.

4. Sicut non licet ulli ex No-
stris, nisi ab Ordinario sit ap-
probatus, Confessiones, tam
Nostrorum, quàm Exter-
norum audire ; ita qui eiusmodi
approbatione gaudent, ne
quis abusus inde sequatur,
non debent eiusmodi munus
exercere, nisi priùs ad id fue-
rint à Visitatore designati, &
ab ipso Visitatore, aut à Supe-
riore Particulari applicati.

5. Ituri ad Missiones secum
semper deferent Mandatum
Illustrissimorum ac Reueren-
dissimorum Episcoporum, in
quorum Diocælibus Missio-
nes fient, illudque Parochis,

aut alijs Ecclefiarum, ad quas
itur, Superioribus ostendent ;
& peractis Millionibus, ante-
quam reuertantur Domum,
DD. noltris Episcopis, si ita
ipfis uisum fuerit, referent,
quæ circa illas gesserint : Sed
prius consulendus est Supe-
rior, ut personam, & modum
ad id agendum, designet.

6. In ingressu & egressu
Millionis petent omnes Be-
nedictionem à Parochis, & si
absint, ab eorum Vicarijs : &
nihil majoris momenti fa-
cient, nisi prius illud ijs com-
municauerint, & ipfis inuitis
quidquam aggredi caebunt.

7. Exemplo B. Pauli, qui,
ne quem grauaret, ad ea, quæ
sibi & socijs opus erant, nocte
& die suis manibus laborabat :

90 Ca. II. *De Missionibus*

Nos in Missionibus nemini erimus oneri ; sed omnia nostra Exercitia peragemus gratis & absque vllâ retributione, vel sustentatione temporali : oblatâ tamen habitatione, necessariâque suppellectili vti licebit.

8. Tametsi vnusquisque debet ardentè optare, & etiam, cùm res postulat, humiliter petere, vt visitandis ægris aut iurgijs & litigijs componendis, maximè in cursu Missionum applicetur : tamen vt Charitas per Obedientiam fit benè ordinata, nemo huiusmodi opera Misericordiæ suscipiet sine Superioris licentiâ.

9. In proponendis dubijs circa Casus Conscientiæ in Confessione occurrentes, ma-

gna prudentia & cautela adhibenda erit ; ita vt nunquam possit dignosci persona de quâ agitur. Et vt malis quæ inde possent oriri occurratur, nemo dubia de vilo Casu Conficientiæ alicuius momenti in Confessione audito, proponet, nisi priùs consulto Directore Missionis.

10. Quandoquidem Missionariorum, siue Sacerdotum Missionis nomen, (quod à nobis non vsurpatum, sed Diuina ordinante Prouidentia, Populorum communi voce Nobis impositum est) satis demonstrat Missionum Opus, inter cætera erga Proximum Exercitia nobis esse primum & potissimum : Quamobrem non debet Congregatio, sub

92 CAP. II. *De Missionibus*
alterius operis pii, alioquin
vtilioris, prætextu, illas vn-
quam omittere : sed vnusquif-
que toto animi affectu ad eaf-
dem se conuertet ; itavt fit
semper paratus ad Missiones
toties obeundas, quoties eum
Obedientia vocabit.

11. Et quoniam Monialium
Directio Missiones, aliaque
Instituti nostri Functiones
non parùm moraretur; Om-
nes & Singuli ab illis dirigen-
dis omninò abstinebunt;
Nullusque eas inuifet, aut
apud illas prædicabit, etiam
in ipfo Missionum cursu, nisi
priùs ad id expressam Superio-
ris, saltem Particularis, facul-
tatem habuerit : & licet no-
stra Congregatio ad Puellas
seu Mulieres Communitatis

Charitatis dirigendas, ex ip-
farum Inſtitutione iam depu-
tata ſit: Nemo tamen ex No-
ſtris illarum Directioni ope-
ram dabit, aut apud illas ſe
conferet, aut etiam cum illis
habebit colloquium, ſine
eiuſdem Superioris licentia.

12. Cæterùm intelligent Om-
nes & Singuli, quod Minifte-
ria noſtra, Domi exercenda
erga Eccleſiaſticos externos,
Ordinandos maximè & Semi-
nariſtas, ſicut & erga alios in
Seceſſu ſpirituali dirigendos,
non debent, ſub prætextu
Miſſionum, negligi : hæc enim
oportet facere, & illa non o-
mittere ; cùm ad vtrumque
munus obeundum, quoties
à Prælatiſ & à Superioribus
vocati ſumus, ex Inſtituto

nostro ferè æqualiter (Licet
Milliones sint præferendæ)
astringamur : & etiam diutur-
no constet Experimento,
quofvis fructus ex ijsdem
Millionibus perceptos, vix
posse diu conferuari sine Pa-
rochorum adiumento ; quo-
rum perfectioni non parùm
conferre videntur præfata
Ministeria : Idcirco vnusquis-
que ad illa rectè & piè exer-
cenda, se Deo lubenter Dica-
bit. Quod vt meliùs & faci-
liùs exequatur, eas Instru-
ctiones, quæ ad id solent dari
à Superioribus nostris, exactè
obseruare studebit.

CAPVT XII.

*De nonnullis Medijs & Adiu-
mentis ad prædictas Functiones
Benè & Fructuosè obeundas
requisitis*

1. QVemadmodum Con-
gregatio, in ipso Re-
gularum seu Constitutionum
istarum initio, sibi Chri-
stum Dominum proposuit
imitandum, in eo quod cœpit
Facere & Docere ; ita in hoc
finali capite necesse est, vt ip-
sum pariter statuat sequi in
eo quod Benè omnia Fecit :
Quidquid enim Boni egeri-
mus, id pœnâ potiùs meretur,
quàm præmium, nisi Benè
fiat. Quapropter conueniens
fuit hæc pauca Documenta ac
Media ad præfatas Functiones

Benè exercendas conducen-
tia, adiungere ; quæ Omnes
nostri Millionarij in vfu ha-
bere diligenter curabunt.

2. Vnusquisque in singulis
operibus suis ; & præsertim
in Concionibus, alijsque Con-
gregationis Functionibus pu-
rissimâ soli Deo placendi in-
tentione, quantum in se erit,
animari, illamque identidem
maximè initio præcipuarum
actionum, renouare studebit:
Sed in primis cauebit ne in
ijs vllum, vel hominibus pla-
cendi, vel sibi fatiffaciendi
desiderium admittat ; quod
quidem sanctissimàm quam-
que actionem posset inficere
ac deprauare; iuxta doctrinam
Christi : Si oculus tuus fue-
rit nequam, totum corpus

tuum

Medijs & Adjumentis, &c. 97
tuum tenebrosum erit.

3. Et quoniam, vt ait Ap-
stolus, quandoque contingit,
vt, cùm spiritu cœperimus,
carne confummemur : quod
folet accidere, vel cùm actio-
nem nostram subsequitur va-
na quædam complacentia,
quâ inaniter pascimur, si cùm
hominum plausu illa nobis
succeederit ; vel cùm ita no-
bismetipsis graues ac molesti
videmur, vt nullo modo possi-
mus conquietescere, si actio
nostra minùs felicem exitum
fortita fuerit : Ideò omni curâ
ac diligentia cauebimus, ne
in vilo eorum vnquam delin-
quamus. Vt autem priori ma-
lo occurratur, hanc Veritatem
nobis ob oculos ponemus,
omnẽ gloriam Deo, nihil verò

I

98. CAP. 12. *De nonnullis nobis tribuendum, nisi confusionem : Deinde valdè timendum, ne, si huiusmodi plausibus vanè delectemur, hæc verba Christi audiamus, Amen dico vobis, recepistis mercedem vestram. Posterioris verò mali remedium hoc erit, continuò ad veram Humilitatem, & propriæ Abiectionis Amorem, quem Deus à nobis tunc exigit, confugere ; deinde attentè considerare, sæpissimè ex huiusmodi contradictionibus patienter toleratis tantum Gloriæ Nomini Dei, & proximo vtilitatis accedere, quantum ex Prædicationibus Populo gratis, ac in speciem fructuosæ sperare possèmus.*

4. Et quia duo illa mala

Concionatoribus infelita, inanis scilicet Complacentia, & inordinata Inquietudo, folent etiam oriri ex proprijs tum Laudibus, tum Cenfuris, circa huiufmodi actiones publicas auditis : Nemo Noftros, præfertim fi aderint, ob raras naturæ vel artis Dotes, maximè ob Conciones eloquenter, & cum hominum plaufu habitas collaudabit : aut è contra ob Scientiæ fiue Eloquentiæ defectus, aliofque eiufmodi inter prædicandum annotatos, redarguet. Quòd fi qui, ad puffillanimitatem temperandam, aut vanum prurimum cohibendum, aliquâ indigerent vel congratulatione, vel admonitione, Superioris erit id efficere, aut

100 CAP. 12. *De nonnullis*
aliquem deputare, qui pruden-
ter & priuatim vtrumque
preſtet. Nefas tamen non erit
interdū illos ob Humilitatis,
Mortificationis, Simplicitatis,
aliarumue eiufmodi Virtutū
actus, etiam in ipſis Prædi-
cationibus productos, com-
mendare ; dummodò ſobriè,
diſcretè, ipſis abſentibus, &
coram Deo id agatur.

5. Quamvis Simplicitas,
quatenus primaria, & ma-
ximè propria Miſſionariorum
Virtus, ab ijs ſemper & vbi-
que ſit fideliter exercenda ;
illam tamen accuratiùs ad
praxim redigemus in Miſſio-
nibus, maximè dum verbum
Dei annunciamus Ruſtica-
nis; cum quibus, tanquam
Simplicibus, eſſe debet ex ore

noſtro Sermocinatio eius. Idcirco ſtylus Concionum noſtrarum, & Catechiſmorum ſimplex erit, & ad captum Populi ; necnon iuxta ſimplicem Methodum, quâ vſa eſt vſque adhuc Congregatio. Propterea vnusquisque à molli & affectatâ locutione abhorrebit ; nec ſtudebit in Cathedrâ Veritatis, curioſos & nimis exquisitos animi conceptus, & inutiles argutias proferre : attendens Chriſtum Dominum, ejuſque Diſcipulos, ſimplici loquendi modo vſos fuiſſe, atque ita ampliffimam meſſem, fructuſque copioſiſſimos attuliſſe.

6. Qui Seminarijs Externorum, Directioni Ordinandorum, Conferentijs cum Paro-

102 CAP. 12. *De nonnullis*
chis, & alijs Ecclesiasticis, aut
similibus Exercitijs applica-
buntur ; illâ simplici ac popu-
lari loquendi ratione similiter
vtentur ; & insuper studebunt
eos omnes, non minùs ad Pie-
tatem quàm ad Doctrinam,
tam exemplo, quàm verbo
promouere ; sed præfertim ni-
tentur cum illis agere in om-
ni Humilitate, Mansuetudi-
ne, Reuerentia, & Affabili-
tate. Qui verò Exercitijs Spiri-
tualibus tradendis vacabunt,
eadem, quoad fieri poterit,
obseruabunt.

7. Quandoquidem Nouæ, aut
Particulares Opiniones ple-
rùmque nocent & suis Au-
thoribus & Sectatoribus, ca-
uebunt Omnes & Singuli ab
huiusmodi Nouitate & Parti-

cularitate ; imò femper in Doctrinâ, in Dictis, & in Scriptis, quoad fieri poterit, conuenient; ita vt, iuxta Apoftolum, omnes idem ſapere & ſentire ac etiam idem dicere poſſimus.

8. Et quoniam, vt ait Sanctus Zeno, Curioſitas Reum efficit, non Peritum ; & ſecundùm Apoftolum, Scientia inflat, tunc maximè cùm ejus Conſilium negligitur, non plùs, ſcilicet, ſapere, quàm oportet ſapere, ſed ſapere ad Sobrietatem ; Idcirco Omnes, ſed præfertim Scholaſtici, continuè inuigilabunt, ne illa inordinata ſciendi Auiditas, corda ſua ſenſim inuadat : non tamen definent ſtudijs ad functiones Millionarij ritè obeū-

das neccellarijs impenſe vacare ; dummodò præcipua cura fit addiſcere ſciētiam Sanctorum, quæ in ſchola Crucis docetur ; ita vt nonniſi Ieſum Chriſtum valeant prædicare, exemplo eiufdem Apoſtoli; qui etiam ſcribens ad Corinthios, ingenuè fatetur, quòd non iudicauit ſe aliquid ſcire inter illos, niſi Ieſum Chriſtum, & hunc Crucifixum.

9. Inter omnia Euangelij Documenta, ijs qui in vineâ Domini laborant neccellaria, hoc Nobis debet eſſe commẽdatiſſimum : Qui inter Vos vult eſſe maior, fiat ſicut minor, & aliorum miniſter : Etenim, ſi quando ab huius Documenti obſeruatione cella-

ret Congregatio, confestim
inordinato Glorię appetitu in
eam graffante, penitus de-
strueretur : quippe qui sese in
animos naturâ suâ ad elatio-
nem procliues facillimè in-
finuans, eos ad plurima im-
pellit mala, sed præsertim ad
Officia honorifica ambi-
enda, tum ad inuidiam in
eos, qui ad illa prouehuntur,
concupiendâ ; vel etiam ad pro-
priâ satisfactiõnẽ exquirendã,
si ipsi in illis gradibus con-
stituantur ; Qui quidem ille-
cti ac delusi specioso Glorio-
læ fulgore, in quem solum o-
culorum aciem intendunt,
proximum præcipitium non
attendentes, in illud tandem
miserè delabuntur. Ideò nihil
Nobis potiùs erit, quàm vt hoc

106 CAP. 12. *De nonnullis*
Superbiæ Monstrū fugiamus.
Quòd si Ambitio corda nostra
iam occupauerit, statim iuxta
præfatū Dñi Confiliū, illam ex-
pellere cõueniet per intimum
Humilitatis actū, quo in ocu-
lis nostris fieri viliores nita-
mur, locumq; nouissimū sēper
tenere percipiamus. Si verò
ob Officia aut Munera honori-
fica quibus fungimur, Nos va-
nâ gloriâ inquinatos noueri-
mus, remedium cõtra illam hoc
erit : Quamprimū à Superiore
petere (cū submissiōe tamen)
vt ab ijs munijs Nos amoueat,
& ad vile aliquod Ministeriū
pro suo arbitratu applicet.

10. Omnes quoque singu-
lari studio primos Inuidiæ
motus reprimere curabunt,
qui ex eo oriri possent, quòd

aliæ Congregationes, famâ,
hominum fauore, & Hono-
rificis occupationibus Nostrâ
superent, certò sibi persua-
dentes non interessè per quos
Christus annuncietur, dum-
modò annuncietur ; & æqua-
lem, vel etiam quandoque
ampliorem gratiam, & meri-
tum nobis accedere, cùm de
Bonis aliorum Operibus gau-
demus, quàm si eadem nos
ipsi cū propriâ satisfatione,
vel intèntione minùs perfectâ,
faceremus: Idcirco quisque
nitetur Spiritum Moyfis in-
duere, qui rogatus, vt quos-
dam Prophetantes prohibe-
ret, exclamauit : Quis tribuat
vt omnis Populus Prophetet,
& det eis Dominus Spiritum
suum ? Prætereà cæteras qual-

uis Congregationes Noſtrâ
longè digniores æſtimabimus,
licet illam majori cordis affe-
ctu proſequi debeamus ; vt
puer bonæ indolis Matrem
ſuam quamuis pauperem &
deformem, multò plùs diligit,
quàm ceteras qualque, etiam-
ſi diuitijs & formâ conſpicuas.
Intelligent tamen Omnes te-
nerum hunc Amorem ſpecta-
re tantùm Perſonas, Virtutes,
& Gratiam ipſius Congrega-
tionis, non autem quod in
eâ delectabile eſt, vel homi-
num plauſu emicat : id quod
ſpeciali ſtudio profitebimur
odiſſe & fugerer, non ſolùm
quiſque quod ad ſe attinet,
ſed etiam quod ad totam ip-
ſam Congregationem : ita vt
ne quidem appetamus, vt ip-

la ab hominibus videatur, ei-
que applaudatur, sed potiùs
humilietur & abscondatur in
Domino ; mente recolentes
eam esse Granum illud Sina-
pis, quod, nisi feminatum, &
occultatum in terrâ fuerit,
crescere fructumque facere
non potest.

11. Caebunt similiter Om-
nes à duobus alijs Vitijs, quæ
non minùs Instituto Missio-
nis, quàm sibi inuicem sunt
oppolita ; tantóque magis
perniciosa quantò minùs ta-
lia apparent ; eò quòd sensim
aliam induant speciem ; ita
vt persæpè pro veris Virtutibus
sumantur. Hæc autem sunt
Spiritus Acediæ, & Zelus in-
Discretus : Primum quidem
paulatim animo subrepens,

K

110 CAP. 12. *De nonnullis*
prætextu difcretionis in cor-
poris conferuatione neceffa-
riò adhibendâ, vt inde ad Dei
Cultum, & Animarum Iuu-
amen fimus aptiores, Nos du-
cit ad Corporis commoditates
exquirendas, necnon ad La-
borem, qui Virtutem comita-
tur, fugiendum ; quem ideò
multò majorem fallò demon-
ftrat, vt illa quali odio digna
nobis appareat, quæ per fe eft
femper ab omnibus adaman-
da ; & fic incurramus maledi-
ctionem illam à Spiritu San-
cto pronunciatam in huiuf-
modi Operarios, qui faciunt
Opus Dei negligenter, aut
fraudulenter. Alterum verò,
amorem proprium aut noftrâ
indignationem obtegens, nos
ad nimiam afperitatem tum

Medijs & Adiumentis, &c. 111

in peccatores, tum in nos ip-
fos exercendam, aut ad labo-
rem supra vires, aut etiam
contra Obedientiam, cum
corporis & animi detrimento
fulcipiendum, impellit, vt re-
medijs posteà ardenter quæ-
rendis nos implicet, & hoc
pacto Segnes & Carnales effi-
ciat. Ab his igitur duobus ex-
tremis Omnes declinare, me-
diumque semper tenere, totis
viribus nitimur ; quod qui-
dem medium sine dubio repe-
riemus in exactâ Regularum
seu Constitutionum nostrarum
benè intellectarum ob-
seruantia, necnon in labijs
eorum qui custodiunt Scien-
tiam, in quorum manibus,
speciali Dei ordinatione, Ani-
mæ nostræ sunt ; si tamen hu-

K ij

112 CAP. 12. *De nonnullis*
militer ac confidenter de ore
eorum quoties opus erit,
legem requiramus, eorumque
Directioni omnimodè, & perfectè
subijciamur.

12. Ante omnia memores
erimus, quòd licet ijs Virtuti-
bus, ex quibus Missionis Spi-
ritus componitur, nos semper
instructos esse oporteat, illis
tamen nos tum maximè mu-
niri expedit, cùm tempus Mi-
nisteria nostra apud Rurico-
las exercendi aduenit ; illaf-
que tunc debemus mente
conspicere, velut quinque
limpidissimos Daudis lapides,
quibus percussum etiam pri-
mo ictu infernalem Goliath
in Nomine Domini Exerci-
tuum deuincemus, Philisti-
nosque, id est, Peccatores

Seruituti Dei subijciemus ; si
tamen prius Arma Saülis de-
ponamus, & Fundâ eiusdem
Dauidis vtamur : Si videlicet
cum Apostolo, non in perfua-
sibilibus, aut doctis humanæ
sapientiæ verbis, sed in Do-
ctrina & Ostensione Spiritus
& Virtutis (tametsi sermo
noster sit contemptibilis) ad
Euangelizandum prodeamus :
animo recolentes, quòd, si
iuxta eundem Apostolum, in-
firma, stulta, & contempo-
rabilia Mundi elegit Deus, vt
per illa huius Seculi sapien-
tes, ac fortia quæque con-
fundat & destruat, sperari
potest fore vt ipse, ex suâ in-
finitâ Bonitate, Nobis, licet
indignissimis Operarijs, det
Gratiã ei, pro modulo nostro,

114 CAP. 12. *De nonnullis*
cooperandi in Salutem Ani-
marum, præfertim Pauperum
Rufticanorum.

13. Omnes fingulari colent
veneratione & amore Regu-
las feu Cõftitutiones noftras,
etiam quæ inter ipfas non
tanti viderentur momenti ;
eas omnes fpectantes, vt me-
dia Nobis à Deo ipfo tradita,
ad perfectionem Vocationi
noftræ congruentem acqui-
rendam, & confequenter
Animæ Salutem faciliùs vtil-
iùsque operandam. Quapro-
pter feruentia ac generofa fæ-
pè concipient defideria illas
fideliter obferuandi. Quòd fi
quæ intellectui, aut fenfui no-
fthro repugnent, in ijs conti-
nuò nofmetipfos superare,
ac naturam vincere conabi-

mur ; recogitantes, iuxta
verba Chrifti, Regnum Cœ-
lorum vim pati & violentos
rapere illud.

14. Vt autem hæ Regulæ
feu Constitutiones Commu-
nes, ficut & Speciales ad fuum
cuiufque Officium pertinen-
tes, memoriæ & animo altiùs
inhæreant, & ita ftrictiùs ob-
feruentur : Singuli apud fe il-
las habebunt, ac faltem tertio
quoque menfe perlegent, vel
audient : eafque rectè intelli-
gere curabunt, & pro fuis
quifque circa illas defectibus,
à Superiore aliquoties in an-
no pœnitentiam humiliter
petent, vt ifta humiliatone
faciliùs à Domino veniam ip-
forum defectuum obtineant,
nouafque contra relaplũ in-

116 CAP. 12. *De nonnullis*
posterum vires allumant : Quin-
etiam illa fidelitas, quam in hac
re praestanda exercuerint, argu-
mentum erit Fidelitatis, quam
in ipsis Regulis seu Constitutio-
nibus obseruandis adhibue-
rint, signumque desiderij, quo
erga propria Perfectione affi-
ciuntur. Quod si aliquis in earum
obseruantia progressum quicquam
fecisse noverit, gratias Christo
Dominoaget, ac supplicabit, ut
eas in posterum melius obser-
uandi Gratiam sibi, totique Con-
gregationi largiatur. Caeterum
firmiter Nobis persuadendum est,
quod, iuxta verba Christi, cum
fecerim⁹ omnia quae praecpta
sunt Nobis, dicere debem⁹ : Nos
seruos inutiles esse, quod de-
buimus facere, fecisse, imo si-
ne illo nihil facere potuisse.

FINIS.

INDEX CAPITVM
huius Libelli

I. <i>De Fine & Instituto Congregationis</i>	1
II. <i>De Documentis Evangelicis.</i>	5
III. <i>De Paupertate</i>	26
IV. <i>De Castitate</i>	31
V. <i>De Obedientiâ</i>	36
VI. <i>De ijs quae ad Infirmos spectant</i>	43
VII. <i>De Modestiâ</i>	46
VIII. <i>De Mutuâ Nostrorum Conuersatione</i>	50

INDEX CAPITVM.

- IX. *De Conuerfatione cum
Externis* 60
- X. *De pijs Exercitijs in
Congregatione obfer-
uandis* 67
- XI. *De Miffionibus, caeterif-
que Congreg. Functio-
nibus, erga Proxi-
mum obeundis* 85
- XII. *De nonnullis Medijs, &
adiumentis, ad praedi-
ctas Functiones obeun-
das, requifitis* 95

FINIS.

ERRATA.

Página 17. Línea 20. Inmediatè ante

Alijs. Pone 1.

Pag. 25. inmediatè post lineam tituli, post

2. adde 5.

Pag. 30. lin. 1. vtque, lege, atque.

Pag. 36. lin. 16. lege, imprimis.

Pag. 51. lin. 4. Alias his similes, lege, Alia
his similia.

Pag. 53. lin. 9. lege, constat.

Pag. 70. lin. 5. lege Trino & Vni.

Pag. 106. linea 4. illud, lege illam.